

Altın Tohum

Yavuz DEMİRKIRAN

Altın Tohum

Yavuz DEMİRKİRAN

Lily orman yolunda seke seke yürüyordu, sarı elbisesi bir kelebek gibi dalgalanıyordu. Keşfetmeyi ve hazine aramayı çok severdi. Birden parlayan bir şey dikkatini çekti. Yolun kenarında, altın gibi ışıldayan minik bir tohum vardı. Onu dikkatlice aldı ve küçük avucunda tuttu. "Ne tuhaf ve harika bir tohum," diye fısıldadı.

Lily bahçesine koştu, kestane rengi at kuyruğu zıplıyordu. Küçük bir çukur kazdı ve altın tohumu dıktı. Sonra kırmızı sulama kabını doldurup tohumu suladı. "B, küçük tohum, b," dedi. Her gün onu suladı ve izledi, ama toprak çıplak kaldı. Lily i çekti ve ayağını yere vurdu. Beklemekte iyi değildi.

Büyükanne Rose ahşap bastonuna yaslanarak ziyarete geldi. Lavanta rengi şalını giymişti ve sevgiyle gülümsedi. "Sabır, canım," dedi. "Güzel şeyler zaman alır." Lily kaşlarını çattı. "Ama her gün suluyorum!" Büyükanne Rose omzunu okşadı. "Sulamaya devam et ve tohuma güven. Bazı şeyler beklemeye değer." Lily başını salladı, ama içten içe hâlâ sabırsızdı.

Her sabah Lily kırmızı sulama kabıyla bahçeye koşuyordu. Kızılgerdan Pip çitin üzerine tünemişti, gagasında yeşil bir yaprak vardı. "Cık cık! Bugün şans var mı?" diye sordu. Lily başını salladı. "Henüz yok, Pip." O noktayı suladı ve iç çekti. "Belki de kazıp bakmalıyım." Pip yüksek sesle cık cık etti. "Hayır, hayır! Devam et!" Lily gülümsedi ve sulamaya devam etti.

Günler bir haftaya dönüştü ve hâlâ hiçbir şey büyümedi. Lily çimenlere yığıldı, çilli yüzü üzgündü. "Belki tohum kayboldu," dedi. Büyükanne Rose yanına oturdu. "Ben gençken bir tohum diktim ve koca bir mevsim bekledim. Sonra bir gün beni şaşırttı." Lily başını kaldırdı. "Gerçekten mi?" Büyükanne Rose başını salladı. "Gerçekten. Sadece biraz daha sabırlı ol."

Bir sabah Lily her zamanki gibi dışarı koştu. Ama bugün bir şey farklıydı. Toprağın içinden minik yeşil bir filiz çıkmıştı! Lily şaşkınlıkla nefes aldı. "Pip! Çabuk gel!" Pip uçarak geldi ve sevinçle cik cik etti. Filiz onlar bakarken uzadı. Yapraklar açıldı ve küçük bir gövde belirdi. Lily ellerini çırpı. "Büyüyor! Gerçekten büyüyor!"

Ağaç giderek daha hızlı büyüdü. Dalları genişçe yayıldı ve gümüşü yapraklar parıldadı. Sonra yumuşak altın bir ışıkla parlayan minik tomurcuklar belirdi. Lily hayranlıkla baktı. "Büyülü!" diye fısıldadı. Pip etrafta zıpladı. "Cik cik! İnanılmaz!" Ağaç uzun ve güzel durdu, bahçeye sıcak bir ışık saçtı. Lily kendini gururlu ve mutlu hissetti. Sabrı karşılığını vermişti.

Kısa süre sonra dallardan parlayan meyveler sarktı. Her meyve küçük bir fener gibi parlıyordu. Lily birini dikkatlice kopardı. Sıcak ve yumuşacıktı. Yakınlarda solmuş bir çiçek fark etti. Meyveyi çiçeğe dokundurdu ve çiçek hemen canlandı! "Bitkileri iyileştiriyor!" diye bağırdı Lily. Pip heyecanla cik cik etti. "Cik cik! Herkese söylemeliyiz!"

Lily parlayan meyveyi Büyükanne Rose'a gösterdi. Büyükanne Rose'un gözleri kocaman açıldı. "Bu bir armağan," dedi. "Onu akıllıca kullanmalısın." Lily başını salladı. O ve Pip köyü dolaşp herkese büyülu ağacı anlattılar. Köylüler hayrete düştü. "Gerçekten bahçelerimizi iyileştirebilir mi?" diye sordular. Lily gülümsedi. "Evet! Gelin ve görün!"

Ama sonra felaket geldi. Güneş kavurdu ve haftalarca yağmur yağmadı. Köyün bahçeleri kurudu. Dereler kurudu ve toprak toza dönüştü. Köylüler endişeliydi. "Bitkilerimiz ölecek," dediler. Lily büyülü ağaca baktı. Parlayan meyveleri hâlâ ısıltı. Ne yapması gerektiğini biliyordu.

Lily herkesi bir araya çağırđı. "Ağacın meyvesi bitkileri iyileştirebilir!" dedi. "Hadi paylaşalım!" Köylüler sepetlerle geldi. Lily parlayan meyveleri kopardı ve her aileye biraz verdi. Pip bahçeden bahçeye uçarak haberi taşıdı. İnsanlar meyveyi ölmek üzere olan bitkilerine sürdü ve bitkiler hemen canlandı. Her yerde yeşil yapraklar ve parlak çiçekler belirdi.

Lily bütün gün çalıştı, meyveyi paylaştı ve komşularına yardım etti. Büyükanne Rose gururlu bir gülümsemeye izledi. "Görüyorsun ya, canım," dedi, "sabır ve özen harika sonuçlar getirir." Lily ona sarıldı. "Bana öğrettiğin için teşekkür ederim." Köyün bahçeleri kısa sürede yeniden renk ve canlılıkla doldu. Herkes Lily'ye ve büyülü ağaca teşekkür etti.

Kuraklık sona erdi ve sonunda yağmur yağdı. Köy, Lily'nin bahçesinde büyük bir şölenle kutlama yaptı. Büyülü ağaç yumuşakça parladı ve meyveleri yıldızlar gibi ışıldadı. Pip bir dalda mutlulukla cik cik etti. Lily arkadaşlarına ve komşularına baktı. İçi sıcacık oldu. Beklemenin ve özen göstermenin şaşırtıcı şeyler yaratabileceğini öğrenmişti.

O günden sonra Lily büyüdü ağaca baktı ve meyvelerini ihtiyacı olan herkesle paylaştı. Bahçesi, insanların şifa ve umut bulmaya geldiği özel bir yer oldu. Büyükanne Rose sık sık ziyarete gelirdi ve birlikte ağacın altında otururlardı. "Bir ağaçtan fazlasını büyüttün," dedi Büyükanne Rose. "Sabrı ve iyiliği büyüttün." Lily gülümsedi. "Ve bunu sensiz yapamazdım."

Kızılgerdan Pip Lily'nin yanından ayrılmadı, her zaman yardıma hazırdı. Tohumları ve yaprakları köyün her yerine taşıyarak büyüü yaydı. Lily'nin kırmızı sulama kabı hâlâ kapının yanında asılıydı, her şeyi başlatan minik tohumun hatırasıydı. Ağacı her gün suladı, mecbur olduğu için değil, yapmayı sevdiği için. Ve ağaç da onu sevdi.

Böylece altın tohum, birçok bahçeyi ve kalbi iyileştiren büyü bir ağaca dönüştü. Lily güzel şeylerin zaman aldığını ve paylaşmanın onları daha da güzelleştirdiğini öğrendi. Köy gelişti ve her bahçe canlılıkla parladı. Ve ne zaman biri minik bir tohum bulsa, Lily'nin hikâyesini hatırlar ve sabırla beklerdi, küçük başlangıçlardan harika şeylerin büyüyebileceğini bilerek.